

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 002064 17 Кж
Бања Лука, 19.01.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог А.Ч., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., а све у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби бранилаца оптуженог, адвоката Р.С. и Ј.С. из Д., изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002064 17 Кв 2 од 11.01.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.01.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба бранилаца оптуженог А.Ч., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002064 17 Кв 2 од 11.01.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002064 17 Кв 2 од 11.01.2017. године, продужен је притвор против оптуженог А.Ч., након потврђивања оптужнице Окружног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 008758 11 од 05.01.2017. године, којом се терети за извршење кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., а све у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже 2 (двје) године од потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору. Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се притвор према оптуженом укинути или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Жалбом бранилаца оптуженог оспорава се постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, а затим се оспорава и оправданост продужења притвора према оптуженом из притворских разлога предвиђених у члану 197. став 1. тачке а) и в) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња да је оптужени А.Ч. починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом, потврђена је бројним доказима (исказима свједока и објективним доказима) приложеним уз ту оптужницу, па имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, нема мјеста аргументима жалбе, заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње да је оптужени починио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1., а све у вези са чланом 23. КЗ РС.

Такође су неосновани приговори жалбе бранилаца да није било мјеста продужењу притвора против оптуженог из притворских разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Ово стога, што побијано рјешење правилно утврђује да постоји опасност од бјекства оптуженог, имајући у виду да је након извршења дјела за које се терети, побјегао у Републику И. и да се, према изјави адвоката Ј.Г. из Д., интересовао о предмету истраге која се у то вријеме водила против њега и тада осумњичених Д.Х., Х.Б. и Д.Х. због предметног кривичног дјела, а што је у супротности са наводима одбране да оптужени тада није знао да га тражи полиција и да се води предметни кривични поступак. Према подацима у спису, након одласка у Републику И. оптужени није долазио у БиХ, оженио се и са супругом и млдб. дјететом је све до тренутка реализације међународне потјернице, живио у Републици И., гдје му и сада живи породица. Када се наведене чињенице доведу у везу са чињеницом да се терети за тешко кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од 5 до 15 година, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора према оптуженом из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Такође су неосновани приговори жалбе браниоца да није било мјеста продужењу притвора против оптуженог из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Прије свега, супротно наводима из жалбе, притвор који је раније био одређен само због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, може се, на образложени приједлог тужиоца, продужити и по другом притворског разлогу, наравно, уколико суд нађе да су испуњени законски услови за тај нови притворски разлог. У конкретном случају, по оцјени овог суда, правилно је првостепени суд нашао да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело ако би се нашао на слободи, а за то кривично дјело се може изрећи казна затвора од 5 до 15 година, чиме је остварен притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. О томе је побијано рјешење дало исцрпно и ваљано образложење, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалиоци упућују на разлоге првостепеног рјешења.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи тако што ће се притвор укинути, односно да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, није основано.

Из наведених разлога жалбу бранилаца оптуженог је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић